

Posudek na diplomovou práci Veroniky Janečkové *Reflexe historických událostí v chorvatském filmu 50. a 60. let*, Praha 2011, 84 s. (rkp.)

Diplomová práce Veroniky Janečkové vznikala déle, než bývá obvyklé. Rozvleklost přípravy textu a zejména dlouhé přestávky při psaní jednotlivých kapitol v mnoha ohledech výsledný opus negativně ovlivnily. Této skutečnosti lze zřejmě přičíst i fakt, že název práce se odlišuje od jejího skutečného chronologického záběru. Autorka analyzovala jen příslušná díla chorvatské filmové produkce, která vznikla v šedesátých letech minulého století. Vývoj v předcházejícím desetiletí nezachytila.

Téma práce bylo zvoleno záměrně s přihlédnutím k druhému oboru, který V. Janečková vystudovala. Znalost metod práce filmové vědy a možnost analýzy tématu na interdisciplinárním základě však diplomantka ne vždy plně využila. Někdy se dokonce zdá, že zmíněná skutečnost její práci komplikovala. V. Janečková si totiž nedostatečně osvojila nezbytné základy metodiky historické vědy a tuto absenci nahrazovala (ne vždy úspěšně) analytickými postupy, se kterými se seznámila při studiu druhého oboru. Podobné platí i o znalosti příslušné historické materie. Autorka zná historická období, do kterých jsou zkoumaná filmová díla zasazena, jen dosti povrchně. Podobné, tedy relativně skromné vědomosti autorka má i o vývoji politické a společenské situace v Chorvatsku, respektive v Jugoslávii v 60. letech 20. století. V této souvislosti je ovšem třeba konstatovat, že tato etapa dějin druhé Jugoslávie je v naší i v zahraniční historiografii zpracována jen velmi povrchně.

Přes výše řečené je nutné konstatovat, že se Veronika Janečková snažila vytvořit svůj první větší vědecký opus s velkou pílí a pracovitostí. Pečlivě se pokoušela analyzovat příslušná filmová díla, která pro ni byla hlavním objektem zkoumání. Ke kritériím, podle nichž je vybrala, nemám zásadnější námítky. Připomínám také, že se zabývala problematikou, která doposud nebyla nikým zkoumána a její dílo je tak bezpochyby průkopnické.

Výsledkem těchto okolností je posuzovaná diplomová práce. Mám k ní především následující připomínky:

1. Úvodní kapitola je zbytečně rozsáhlá a popisná. Je správné, že V. Janečková seznamuje čtenáře s nástinem vývoje chorvatské kinematografie. Činí tak však příliš podrobně a rozvlekle. Například údaje týkající se promítání prvních filmů v chorvatském prostředí souvisí s tématem diplomové práce jen velmi vzdáleně. Pasáže o podmínkách produkování hraných

filmů v chorvatském (jugoslávském) prostředí po roce 1945 a zejména v 60. letech samozřejmě považuji za nosné.

2. Autorce se většinou nepodařilo **komplexněji** analyzovat, jak a proč chorvatské hrané filmy zobrazují historické události. Patříčně nevysvětluje, které okolnosti, osobnosti, politická seskupení atd. jsou v těchto dílech reflektovány, které jsou upozaděny a které vůbec nejsou vzpomínány. Částečně se jí to podařilo u filmů *Nevesinjská puška* a *Devátý kruh*. Naopak za málo zdařilé považuji rozборы Vrdoljakova filmu *Když slyšíš zvony* a Bulajičovy *Bitvy na Neretvě*. Autorka například ve výkladu zcela pominula, zda ve filmech vystupují oddíly četnického odboje. Pokud ano, pak analyzované téma by vyžadovalo ukázat, jakým způsobem jsou příslušníci ravnogorského hnutí zobrazováni.
3. Po opakovaném přepracování některých kapitol se stylistická úroveň textu výrazně zlepšila. I tak však v něm nalezneme několik komplikovaně strukturovaných a tedy těžko srozumitelných souvětí. Autorce lze také vytknout, že některé filmy uvádí v originálním názvu a jiné v českém překladu.

Přes uvedené výhrady a připomínky považuji posuzovanou diplomovou práci za seriózní pokus o vytvoření vědeckého textu a doporučuji ji k obhajobě.

V Sezimově Ústí, 12. srpna 2011

doc. PhDr. Jan Pelikán, CSc.

vedoucí diplomové práce

navrhovaná známka: velmi dobře